

SĂRBĂTOAREA PROOROCULUI ILIE LA PATRIARHIE

Miercuri, 20 iulie / 2 august 2023, Patriarhia a prăznuit sărbătoarea Proorocului Ilie Tesviteanul, numit astfel după numele localității sale natale Tesvi din ținutul Galaad.

În cadrul acestei sărbători, Biserica pomenește faptele știute despre proorocul Ilie, din scrierile Vechiului Testament, mai ales din cărțile Regilor, dar și din Noul Testament, din Evangheliile prin cuvintele Domnului și din Epistola sobornicească a Sfântului Iacob, ruda Domnului.

Proorocul Ilie, ca urmare a râvnei sale pentru Dumnezeu, a fost numit zelot și, datorită credinței sale, a fost ascultat și a făcut multe minuni cu ajutorul lui Dumnezeu, cum ar fi lipsa ploii timp de trei ani și căderea din nou a ploii, arderea pietrelor și a lemnului de foc al altarului de pe muntele Carmel, învierea fiicei femeii sumanite, trecerea râului Iordan și aruncarea cojocului său către ucenicul său Elisei, prin care a despărțit apele Iordanului și a mers ca pe uscat, primind și el îndoit harul învățătorului său.

Potrivit troparului său, proorocul Ilie este: „înger în trup, temeiul proorocilor, al doilea Înaintemergător al venirii lui Hristos”.

În cinstea proorocului Ilie, marți seara, în Sfânta sa Mănăstire, între Ierusalim și Betleem, a fost săvârșită Vecernia, de către IPS Mitropolit Benedict al Diecezei, iar în dimineața sărbătorii, Sfânta Liturghie a fost condusă de Preafericitul Părinte al nostru și Patriarh al Ierusalimului Teofil, împreună cu ÎPS Mitropolit Isihie al Capitoliadei și Arhiepiscopii Aristarh al Constantinei și Teodosie al Sevastiei. Răspunsurile la strană au fost date de domnul Angelos în limba greacă și de corul de la biserica Sfântul

Iacob Ruda Domnului, sub conducerea domnului Rimon Kamar, în limba arabă. La slujbă au participat mulți credincioși ortodocși vorbitori de limbă greacă, dar mai ales vorbitori de limbă arabă din teritoriile ocupate și în special din Ierusalim.

Înainte de Sfânta Împărtășanie, Preafericirea Sa a ținut o predică (vezi video).

După Sfânta Liturghie, harnicul îngrijitor al Mănăstirii, monahul Ahilie, a oferit o agapă și o masă bogată, cu ajutorul maicilor de la Sfânta Mănăstire Înălțarea Domnului.

Din partea Secretariatului-General

PARASTASUL DE PATRUZECI DE ZILE AL BINECUVÂNTATULUI ARHIMANDRIT FILOTEU

În dimineața zilei de luni, 18/31 iulie 2023, după Dumnezeiasca Liturghie de pe Înfricoșătoarea Golgota, care a fost oficiată de Înaltpreasfințitul Arhiepiscop Aristarh al Constantinei, a avut loc parastasul de patruzeci de zile al Reprezentantului Patriarhal în Acre-Ptolemaida, Arhimandritul Filotei, oficiat de Patriarhie. Arhimandritul Filoteu a decedat în timp ce lucra la restaurarea Sfintei Biserici Sfântul Gheorghe din Acre.

Slujba de pomenire a fost oficiată de Preafericitul Părinte și Patriarh al Ierusalimului Teofil, alături de Arhiepiscopi, ieromonahi și ierodiaconi de la Sfântul Mormânt, cu participarea la rugăciune a călugărilor, monahilor și

credincioșilor creștini, care au cinstit memoria celui dispărut și s-au rugat pentru odihna sufletului său în pământul celor vii, alături de cei drepti.

După slujbă, Preafericirea Sa și Părinții s-au întors în sala Patriarhiei pentru recepția de pomenire.

Veșnica pomenire!

Din partea Secretariatului-General

PREAFERICITUL TEOFIL CONDUCE SLUJBA SFINTEI LITURGHII ȘI A PARASTASULUI DE 40 DE ZILE PENTRU BINECUVÂNTATUL SUFLET AL ARHIMANDRITULUI FILOTEI ÎN ACRE

Preafericitul Patriarh al Orașului Sfânt al Ierusalimului, Teofil al III-lea, a vizitat Mănăstirea Sfântul Grigorie din orașul Acre, însoțit de ÎPS Mitropolit Chiriac al Nazaretului, de Secretarul General al Patriarhiei, Arhiepiscopul Aristarh, de Mitropolitul Iordaniei, Arhiepiscopul Hristofor, și de un grup de clerici apreciați. Trimisul patriarhal a fost primit de arhimandritul Siluan, adjunctul vicarului patriarhal din Acre, de venerabilii părinți, de pastorii bisericilor și de domnul Fouad Breik, șeful Consiliului Bisericesc din Acre, precum și de șefii și membrii consiliilor pastorale.

În cadrul Sfintei Liturghii, Preafericirea Sa a vorbit în predică despre conceptul de iubire și râvnă dumnezeiască ce lucrează în Biserică, pe care fericitul Arhimandrit Filotei l-a posedat prin slujirea în parohia sa, demonstrând în cuvinte paternalismul, onestitatea, morala sa ecleziastică și monahală, strânsa sa afiliere la Patriarhia Ierusalimului și la frăția Sfântului Mormânt. De asemenea, a vorbit despre talentul său de cântăreț liturgic și bisericesc, care mișca sufletele credincioșilor spre laudă și slăvire, exprimând că moartea sa subită a lăsat un gol și tristețe în inimile tuturor celor care l-au cunoscut, afirmând speranța noastră că a prețuit adevărata viață în Hristos, rugându-se lui Dumnezeu cel milostiv să se cufunde în încercările sfinților.

Preafericirea Sa a continuat, spunând: „Harul dumnezeiesc, prin Duhul Sfânt, a vizitat Sfânta Biserică în acest oraș istoric, prin decizia Sfântului Sinod de a-l numi pe Arhimandritul Siluan în această înaltă funcție, pentru a duce mesajul și responsabilitățile sale”. Un verset, sfătuindu-l să-și amintească mereu ce i-a spus Apostolul Pavel ucenicului său Timotei, Apostolul Pavel a dat această poruncă puternică: „Fugi de poftete tinereților și urmează dreptatea, credința, dragostea, pacea cu cei ce cheamă pe Domnul din inimă curate”. (2 Timotei 2:22)

După ce Preafericirea Sa a săvârșit slujba de pomenire de patruzeci de zile pentru sufletul binecuvântat al regretatului Arhimandrit Filotei, a mers împreună cu delegația însoțitoare și cu credincioșii în sala principală a mănăstirii, care de astăzi se numește „Sala Arhimandritul Filotei” în cinstea sa. Acolo a avut loc o ceremonie de comemorare, inclusiv un discurs al foarte respectatului Arhiepiscop al Iordaniei, Hristofor, în numele Preafericirii Sale, în care s-a axat pe unitatea spirituală pe care o atingem prin intermediul Sfintei Liturghii, deoarece ne unim cu Dumnezeuul nostru Cel Înviat, aceasta este credința și mângâierea noastră. A vorbit, de asemenea, despre unitatea socială a poporului din Acre și

despre legătura de iubire și coexistență întruchipată în păstrarea identității creștine și islamice comune, mergând înainte pentru a face să progreseze biserica și comunitatea.

Alte discursuri au fost ținute de Eminența Sa Șeicul Samir Assi, părintele Samer Zaknoun de la Biserica Maronită, domnul Iskandar Suleiman de la Corul Galileei, doamna Salma Hazboun și domnișoara Rania de la Școlile Duminicale, doamna Siham Mansi în numele doamnelor de la St. Grace și domnul Fouad Brik. Prin aceasta, ei exprimă importanța de a ne mișca prin Domnul cu speranța învierii și a vieții veșnice, precum și lucrarea spirituală și arhitecturală a Fericitului Bisericii și bunul său simț social și uman în comunitatea din Acre.

După încheierea slujbei de pomenire, Arhimandritul Siluan și conducătorul Consiliului Bisericesc, domnul Fuad Barik, i-au găzduit pe Preafericirea Sa și delegația însoțitoare, precum și pe cei prezenți, oferindu-le un prânz în mănăstire, întâlnirea remarcându-se prin atmosfera de dragoste și confort.

Spre finalul vizitei, Preafericirea Sa și delegația însoțitoare și-au luat rămas bun de la cei prezenți, mulțumind tuturor pentru primirea călduroasă, ospitalitatea și spiritul de iubire care l-a adus pe păstor împreună cu fiii și turma sa.

SĂRBĂTOAREA SFÂNTULUI MARE MUCENIC PROCOPIE LA PATRIARHIE

Vineri, pe 8/21 iulie 2023, Patriarhia l-a prăznuit pe Sfântul Mare Mucenic Procopie.

La această sărbătoare, Biserica pomenește din Sinaxar faptul că Sfântul Procopie era originar din cetatea Aelia Capitolina, care este Ierusalimul de mai târziu, și a mucenicit în timpul domniei lui Dioclețian, în jurul anului 290, în Cezareea Palestinei. El era un persecutor al creștinilor dar a fost chemat de Domnul printr-o viziune, o cruce de cristal și o voce care îi spunea: „Eu sunt Iisus cel răstignit, Fiul lui Dumnezeu”.

Motivat de viziune, a venit în Palestina și i-a adus la credință pe mama lui Teodosie și pe alții care îl predaseră anterior lui Dioclețian, i s-a tăiat capul și astfel a găsit calea spre împărăția cerească.

În cinstea Sfântului Procopie, joi după-amiază a avut loc Vecernia, care a fost condusă de Arhimandritul Claudiu, iar dimineața s-a săvârșit Sfânta Liturghie în paraclisul din Abou-Tor, vizavi de colina Sfântului Sion, în incinta Sfintei Mănăstiri a Sfântului Modest. Liturghia a fost condusă de părintele duhovnic al Sfintei Mănăstiri a Sfântului Sava cel Sfințit, Arhimandritul Evdochim, împreună cu ieromonahii Sfântului Mormânt Claudiu, Amfilohie și Bartolomeu. Răspunsurile la strană au fost date de către lampadarul Bisericii Sfântului Mormânt, domnul Angelos, la slujbă participând credincioși din Ierusalim, monahi și monahii, care s-au rugat cu pioșenie și căință.

În timpul Sfintei Liturghii, Preafericitul Părinte al nostru și Patriarh al Ierusalimului Teofil a vizitat Mănăstirea

pentru a se închina, însoțit de ÎPS Arhiepiscop Aristarh al Constantinei și de Arhidiaconul Marcu.

După Sfânta Liturghie, în spațiul exterior din jurul Sfintei Biserici a avut loc o procesiune.

Preafericirea Sa, soborul și cei prezenți au fost primiți de către harnicul îngrijitor al Mănăstirii, monahul Antioh, în fața Bisericii.

Din partea Secretariatului General

SĂRBĂTOAREA SOBORULUI SFINȚILOR APOSTOLI LA PATRIARHIE

Joi, 30 iunie / 13 iulie 2023, a fost sărbătorită de către Patriarhie sărbătoarea Sinaxei Sfinților Doisprezece Apostoli.

Prin „sobor”, Biserica înțelege adunarea credincioșilor în Sfintele Biserici, pentru a-i pomeni pe Sfinții Doisprezece Apostoli, pentru misiunea pe care au împlinit-o, luminați de Duhul Sfânt, de a-L propovădui pe Hristos Cel răstignit și înviat și care „lumea au vânat”.

Această sărbătoare a fost prăznuită de Patriarhie în Sfânta Mănăstire a Sfinților Apostoli din orașul Tiberiada, cu Dumnezeiasca Liturghie dimineața, condusă de Preafericitul Părinte al nostrum și Patriarh al Ierusalimului Teofil, avându-i drept împreună-slujitori pe ÎPS Mitropolit Chiriac al Nazaretului și ÎPS Arhiepiscop Aristarh al Constantinei, ieromonahi ai Sfântului Mormânt și preoți de limbă arabă din regiunile învecinate ale Galileii. Răspunsurile la strană au

fost date de Arhimandritul Artemie în limba greacă și de corul din Acre în limba arabă, în prezența consulului Greciei la Haifa, domnul Constantinos Zenovios, și a credincioșilor din regiunea Galileii.

În fața acestor credincioși, Preafericirea Sa a ținut următoarea predică:

„Și apropiindu-Se Iisus, le-a vorbit lor zicând: Datu-Mi-sa toată puterea în cer și pe pământ. Drept aceea, mergând, învățați toate neamurile, botezându-le în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, Învățându-le să păzească toate câte v-am poruncit vouă; și iată, Eu cu voi sunt în toate zilele, până la sfârșitul veacului. Amin.” (Matei 28, 18-20).

Iubiți frați în Hristos,

Credincioși Creștini și pelerini,

Harul Sfântului Duh Cel sălășluit în Sfinții doisprezece Apostoli ne-a adunat pe toți astăzi în acest loc sfânt unde Mântuitorul nostru Hristos S-a arătat după învierea Lui „la marea Tiberiadei” (Cf. Ioan 21,1) ca să prăznuim Soborul lor.

Sfinții Apostoli constituie temelia mădularelor credincioase ale trupului Bisericii, după cum propovăduiește dumnezeiescul Pavel: „Deci, dar, nu mai sunteți străini și locuitori vremelnici, ci sunteți împreună-cetățeni cu sfinții și casnici ai lui Dumnezeu, zidiți fiind pe temelia apostolilor și a proorocilor, piatra cea din capul unghiului fiind însuși Iisus Hristos” (Efeseni 2,19-20).

Și aceasta pentru că Domnul le-a poruncit în primul rând să meargă să învețe toate neamurile, botezându-le în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, în al doilea rând să învețe neamurile să păzească toate câte le-a poruncit, și în al treilea rând, i-a încredințat El Însuși va fi cu ei în toate zilele până la sfârșitul veacului (Cf. Matei 28, 18-20).

Aceste trei caracteristici ale Apostolilor constituie rânduiala apostolică a Bisericii. Spunem aceasta pentru că Apostolii lui Hristos au primit harul Sfântului Duh nu în chip moral, ci esențial. „Și ucenicii se umpleau de bucurie și de Duhul Sfânt” (Fapte 13,52), după propovăduirea din Antiohia Pisidiei, scrie Apostolul Luca. Iar Apostolului Petru îi spune Domnul: „Tu ești Petru și pe această piatră voi zidi Biserica Mea și porțile iadului nu o vor birui” (Matei 1,18).

„Toată raza Duhului ceea ce s-a arătat vouă înființat toți ați luat-o, înțelepților, în foișor, în taină învățându-vă învățăturile cele înalte și acum după vrednicie vă fericiți”, exclamă imnograful Bisericii.

Pe temelia adunării Sfinților Apostoli aleși de Mântuitorul nostru Hristos, s-a zidit pe de o parte Biserica pământească din lume, care îi are drept cetățeni pe Creștini, potrivit lui Pavel, care sunt deja „împreună-cetățeni cu Sfinții și casnici ai lui Dumnezeu” (Efeseni 2,19) și „trăiesc pe pământ, dar sunt cetățeni ai cerului”, potrivit lui Diognet. Pe de altă parte, s-a arătat rânduiala Bisericii cea întru Duhul Sfânt, adică modul de viață bine-credincios, dar și modul de ocârmuire a ei, având la bază sistemul sinodal, întemeiat de apostoli în Ierusalim, după mărturia Evanghelistului Luca, scriitorul „Faptelor Apostolilor”: „Apostolii și preoții s-au adunat ca să cerceteze despre acest cuvânt” (Fapte 15,6).

De altfel, Apostolii au fost rânduiți de Domnul Însuși urmași ai Lui, după cum foarte potrivit spune Cuviosul Pahomie: „Dumnezeu Cuvântul (...), înălțându-Se la cer, i-a rânduit mai întâi ca urmași ai Lui pe Apostoli”.

Însemnătatea și conținutul continuității apostolice în Biserică, precum și lucrarea ei mântuitoare, le redă cu exactitate Ipolit al Romei, zicând: „Sfântul Duh dat Bisericii L-au primit mai întâi Apostolii și L-au transmis celor care au crezut drept. Noi, ca unii care suntem urmași ai lor și ne împărtășim de același har al arhieriei și al învățăturii,

suntem considerați paznici ai Bisericii”.

Cu adevărat, iubiții mei frați, Sfinții Apostoli sunt considerați paznici ai Bisericii. De aceea și caracteristica ei specifică este caracterul apostolic. Să-l ascultăm pe Apostolul Luca care spune, în Faptele Apostolilor: „Când treceau prin cetăți, învățau să păzească învățăturile rânduite de apostoli și de preoții din Ierusalim” (Fapte 16,4).

Trebuie menționat îndemnul Apostolului Pavel către ucenicul lui, Timotei: „O, Timotei, păzește comoara ce ți s-a încredințat, depărtându-te de vorbirile deșarte și lumești și de împotririle științei mincinoase, pe care unii mărturisind-o, au răătăcit de la credință” (1 Timotei 6,20-21), „comoara cea bună ce ți s-a încredințat păzește-o cu ajutorul Sfântului Duh, Care sălășluiește întru noi” (2 Timotei 1,14).

Foarte potrivit, Sfinții Părinți ai Bisericii, care în Duhul Sfânt s-au consfățuit, pomenesc de caracterul apostolic al Bisericii în Simbolul de Credință: „Cred într-una sfântă, sobornicească și apostolească Biserică”. Și aceasta pentru că Sfinții Apostoli sunt cei care mergeau prin orașe și hirotoneau preoți și episcopi „ca să păstorească Biserica lui Dumnezeu” (Fapte 20,28).

Iată deci de ce Apostolii sunt numiți de către Sfântul Grigorie Palama „arhipăstori și chiar ziditori ai bunei credinței comune tuturor și ai virtuții”. Iată de ce schisma în trupul Bisericii cea una, apostolească și sobornicească, constituie un mare păcat: pentru că urmărește zdruncinarea continuității apostolice ai cărei adevărați purtători sunt episcopii Bisericilor din tot locul, cei care au hirotonie canonică.

Noi, iubiții mei frați, cei care cinstim preacinstita pomenire a sfinților și slăviților Apostoli, să ne rugăm împreună cu imnograful zicând: „Mântuitorule bun, Cel din fire iubitor de oameni și milostiv, pentru dumnezeieștile rugăciuni ale

preacântatei Fecioare, Maicii tale, ale lui Petru și Pavel și ale Apostolilor Tăi, milele Tale și ajutorul din cer trimite-le nouă". Amin. La mulți ani!

După Sfânta Liturghie a urmat tratația și masa oferite de Arhimandritul Partenie cel care cu vrednicie se îngrijește de Mănăstire.

Din partea Secretariatului General

PRAZNICUL SFINȚILOR APOSTOLI PETRU ȘI PAVEL LA PATRIARHIE

Miercuri, 29 iunie / 12 iulie 2023, a fost sărbătorit de către Patriarhie praznicul Sfinților Slăviți Mucenici și Căpetenii ai Sfinților Apostoli, Petru și Pavel.

La această sărbătoare, Biserica îl cinstește pe Sfântul Apostol Petru, pomenind faptul că acesta a auzit chemarea Domnului la Marea Tiberiadei și L-a urmat după fratele său Andrei, mărturisindu-L și zicând „Tu ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu Celui viu” (Matei 16,16) și s-a lepădat de El, dar s-a pocăit și L-a vestit mulțimilor adunate în ziua Cincizecimii și în Iudeea, Antiohia și în cele din urmă la Roma, unde a murit de moarte pe cruce.

Biserica îl cinstește și pe apostolul Pavel, fost prigonitor al creștinilor, dar luminat în drumul său spre Damasc și chemat la slujba apostolică, predicându-L pe Hristos și lucrând pentru toți ceilalți prin Hristos și putând spune: „și nu eu mai trăiesc, ci Hristos trăiește în mine” (Gal. 2:20) și

a scris cele 14 scrisori ale sale și s-a înălțat la al treilea cer.

Sărbătoarea cinstirii celor două căpetenii ale Apostolilor a fost prăznuită în Sfânta Biserică din Capernaum, pe malul mării, ctitorită de regretatul Patriarh Damian al Ierusalimului în 1931.

Dumnezeiasca Liturghie a fost oficiată de Preafericitul Părinte al nostru și Patriarh al Ierusalimului Teofil, împreună cu ÎPS Mitropolit Chiriac al Nazaretului și Arhiepiscopul Aristarh al Constantinei, Arhimandritul Silla și preoții din districtul Galileii, Arhidiaconul Marcu și Ierodiaconul Dositei. Răspunsurile la strană au fost date de ÎPS Arhiepiscop Aristovul al Madabei și de corul din Beer Sheva în limbile greacă, rusă, arabă și română, și de corul bizantin din Acre, fără părintele Filoteu. La slujbă au participat mulți creștini credincioși, greci, ruși din Galileea și alții.

Preafericirea Sa a ținut următoarea predică în fața celor prezenți:

„Pe mai-marii Apostolilor toți să-i laudăm, pe dumnezeiescul Petru și pe Pavel, pe luminătorii lumii și propovăduitorii credinței, trâmbițele Ortodoxiei, pe tâlcuitorii învățăturilor, stâlpii Bisericii și stricătorii înșelăciunii”, exclamă imnograful Bisericii.

Iubiți frați în Hristos,

Credincioși Creștini și pelerini,

Preacinstitul har al Sfinților Apostoli Petru și Pavel ne-a adunat pe toți în acest loc sfânt al cetății biblice Capernaum, aflată lângă mare, ca să prăznuim pomenirea lor.

Mai-marii Apostolilor, Petru și Pavel, sunt cinstiți în mod deosebit de către Sfânta noastră Biserică, pentru că ei au

fost numiți de către Domnul Însuși, unul piatra credinței: „și Eu zic ție că tu ești Petru și pe această piatră voi zidi Biserica Mea și porțile iadului nu o vor birui” (Matei 16,18), iar celălalt vas ales: „Și a zis Domnul către el: Mergi fiindcă acesta Îmi este vas ales, ca să poarte numele Meu înaintea neamurilor și a regilor și a fiilor lui Israel” (Fapte 9,15).

Acești doi Apostolii erau plini de Duh Sfânt și dumnezeiesc har, ca și ceilalți Apostoli, dar Petru a mărturisit dumnezeirea și calitatea de Fiu a lui Iisus: „Tu ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu cel viu” (Matei 16,16). Prin adăugarea articolului: Fiul, „L-a mărturisit Fiu adevărat, după fire, și cu adevărat Fiu al lui Dumnezeu”, după cum tâlcuiește Sfântul Ioan Gură de Aur. „Nu a spus fără articol, ci cu articol: Fiul, adică Acesta este Unul și singurul (...), născut din însăși ființa Tatălui”, comentează Sfântul Teofilact.

Iar Pavel a primit daruri deosebite și descoperiri de la Dumnezeu, după cum mărturisește el însuși: „Cunosc un om în Hristos care acum paisprezece ani (...), fie în trup, fie în afară de trup, nu știu, Dumnezeu știe, a fost răpit în rai și a auzit cuvinte de nespus pe care nu se cuvine omului să le grăiască” (2 Corinteni 12, 2-4).

Propovăduirea dreaptă a lui Petru, cea despre credință, și mărturisirea despre Iisus Hristos a constituit piatra pe care s-a zidit Biserica, chivotul mântuirii sufletelor noastre. „Această mântuire au căutat-o cu stăruință și au cercetat-o cu de-amănuntul proorocii care au proorocit despre harul ce avea să vină la voi” (1 Petru 1,9-10), după cum propovăduiește dumnezeiescul Petru.

Iar propovăduirea lui Pavel: „Dacă nu este înviere a morților, nici Hristos nu a înviat. Și dacă Hristos nu a înviat, zadarnică este atunci propovăduirea noastră, zadarnică și credința voastră” (1 Corinteni 15,13-14), a constituit piatra

de temelie pe care s-a întemeiat de către Sfinții Părinți ai Bisericii credința în Hristos Cel răstignit și înviat din morți, credință formulată în Duhul Sfânt și lămurită la Sinoadele Ecumenice apostolic, teologic și dogmatic, potrivit cu „dreptarul învățăturii” (Romani 6,17), adică adevăratul canon al învățăturii Creștine, după cum spune marele Pavel.

Trebuie menționat faptul că propovăduirea apostolică și învățătura Creștină, atât a lui Pavel cât și a lui Petru, nu s-au limitat numai la iudei ci s-au adresat, mai ales, neamurilor, adică idolatrilor, potrivit îndemnului Domnului: „Mergând, învățați toate neamurile, botezându-le în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh” (Matei 28,19). Sfântul Pavel mărturisește că a fost chemat de Dumnezeu, „ca să binevestesc pe Fiul Lui la neamuri” (Galateni 1,16). În plus, face cunoscut Creștinilor proveniența dintre neamuri aceasta: „Căci vă spun vouă neamurilor: Întrucât sunt eu, deci, apostol al neamurilor, slăvesc slujirea mea” (Romani 11,13).

Cu adevărat, iubiții mei frați, dumnezeiescul Pavel a slăvit, adică a cinstit slujirea sa față de neamuri, propovăduind și totodată arătând că Dumnezeu Cuvântul Care S-a întrupat și S-a făcut om, Fiul lui Dumnezeu, Domnul nostru Iisus Hristos, este „lumina lumii” (Ioan 14,6) și libertatea: „Înțelepciunea lumii acesteia este nebunie înaintea lui Dumnezeu” (1 Corinteni 3,19). La fel propovăduiește și Petru, zicând: „Pentru că noi v-am adus la cunoștință puterea Domnului nostru Iisus Hristos și venirea Lui, nu luându-ne după basme meșteșugite, ci fiindcă am văzut slava Lui cu ochii noștri” (2 Petru 1,16).

Martori și văzători ai slavei lui Dumnezeu au fost atât Petru cât și Pavel care sunt pilde de pocăință pentru cei ce păcătuiesc, așa cum foarte grăitor exprimă imnograful Bisericii:

„Dat-ai pildă de întoarcere celor păcătoși pe amândoi Apostolii Tăi, pe unul adică cel ce s-a lepădat în vremea

Patimii și s-a pocăit, iar pe altul cel ce s-a împotrivit propovăduirii Tale și apoi a crezut; și pe amândoi ca pe cei mai mari adunării prietenilor Tăi, Iisuse Atotputernice, Mântuitorule al sufletelor noastre.

Noi, iubiții mei frați, care îi cinstim astăzi pe cei „între Apostoli mai întâi pe scaun șezători și lumii învățători”, suntem chemați să urmăm „întoarcerea lor”, adică pocăința, după cum îndeamnă Sfântul Grigorie Palama, rugându-i să mijlocească pentru sufletele noastre, împreună cu Preasfânta Născătoare de Dumnezeu și Pururea Fecioara Maria. La mulți ani!

După Sfânta Liturghie Monahul Irinarh, cel care a restaurat Mănăstirea și a pictat Biserica, a oferit o tratație și masa de sărbătoare cu pește din marea Tiberiadei.

Din partea Secretariatului General

SĂRBĂTOAREA NAȘTERII SFÂNTULUI IOAN BOTEZĂTORUL LA PATRIARHIE

Vineri, 24 iunie/8 iulie 2023, Patriarhia a sărbătorit Praznicul Nașterii Sfântului Ioan Botezătorul în Sfânta Mănăstire închinată acestuia, în localitatea sa natală Oreini / Ein-Karem, lângă spitalul Hadassah.

La această sărbătoare, Biserica amintește cele relatate de Evanghelistul Luca (cap. 1, 5-80) despre Nașterea Sfântului Înaintemergător: acesta a fost un dar de la Dumnezeu pentru

părinții săi, mama Elisabeta, care era stearpă, și tatăl, Profetul Zaharia, prin descoperirea unui înger, muțenia lui Zaharia dispărând când tatăl a scris că „Ioan se va chema”. Sfântul Ioan este cel care a arătat spre Domnul în râul Iordan, spunând „Iată Mielul lui Dumnezeu, Cel ce ridică păcatul lumii” (Ioan 1, 29), care L-a botezat pe Domnul în Iordan, despre care Domnul a spus că „nu s-a ridicat între cei născuți din femei unul mai mare decât Ioan Botezătorul” (Matei 11, 11) și căruia Irod i-a tăiat capul în închisoare (Matei 14, 1-12).

În cinstea Nașterii Sfântului Ioan Botezătorul, în Sfânta Mănăstire menționată mai sus s-au săvârșit Vecernia seară și Sfânta Liturghie dimineața, prezidate de ÎPS Teodosie al Sevastiei, avându-I drept împreună-slujitori pe arhimandriții Claudiu și Amfilohie, Părintele Georgios Baramki și Conducătorul Comunității Ruse din acea zonă, Părintele Nikolaos Kulinsky, alți preoți din Rusia și România și ierodiaconul Dositeu. Răspunsurile la strană au fost date de maicile Danielia și Xenia, la slujbă participând consulul general al Greciei la Ierusalim, domnul Evangelos Vlioras, călugări, călugărițe, credincioși vorbitori de limbă rusă și de limbă greacă.

După Sfânta Liturghie, bunul îngrijitor al Mănăstirii, călugărul Hariton, a oferit o recepție pentru anturajul episcopal și pentru credincioși în grădina din fața Sfintei Biserici, spre bucuria tuturor.

Din partea Secretariatului General

PRAZNICUL PROOROCULUI ELISEI LA PATRIARHIE

Marti, 14/27 iunie 2023, a fost sărbătorit de către Patriarhie praznicul proorocului Elisei. Această sărbătoare a fost prăznuită în Sfânta Mănăstire care îi poartă numele din Ierihon, în zona unde se află și sicomorul lui Zaheu.

În cadrul acestei sărbători, Biserica amintește că profetul Elisei era descendent din satul Abel – Meul și era de profesie agricultor. Dumnezeu l-a trimis la el pe profetul Ilie și l-a uns ca profet. Apoi, profetul Elisei și-a sacrificat cele douăsprezece perechi de boi cu care lucra și a oferit un ospăț poporului și l-a urmat pe profetul Ilie.

Dumnezeu l-a uns pe Elisei ca profet și l-a învrednicit de puterea multor minuni, care sunt menționate în principal în cărțile Regilor din Vechiul Testament.

Prin rugăciunea sa, profetul Elisei a transformat apele amare și periculoase ale izvorului din Ierihon în ape dulci. De asemenea, el l-a vindecat pe Naaman sirianul de lepră, l-a înviat pe fiul femeii sunamite și l-a făcut lepros pe slujitorul său Jezi din cauza avariției sale.

Sfântul Elisei l-a urmat pe învățătorul său, proorocul Ilie, până la sfârșit, când proorocul Ilie a fost înălțat în car de foc în ceruri și i-a aruncat lui Elisei mantia lui, pe care a călcat și a trecut râul Iordan.

În cinstea profetului Elisei, Preafericitul Părinte al nostru și Patriarh al Ierusalimului Teofil a condus Dumnezeiasca Liturghie în biserica menționată mai sus, avându-i drept împreună-slujitori pe ÎPS Arhiepiscop Aristarh al Constantinei și Mitropolitul Ioachim al Helenoupolei, Ieromonahii Sfântului Mormânt, printre care se numără Arhimadriții Ignatie, egumenul de Beit Jala, Claudiu, Onufrie și Chiriac, Părintele Stavros

Aranki și Părintele Youssef Hodali și alții, Arhidiaconul Marcu și Ierodiaconul Dositeu. La slujbă au participat credincioși și pelerini din Ierihon.

Înainte de Sfânta Împărtășanie, Preafericirea Sa a ținut următoarea predică:

*„Luați, fraților, pildă de suferință și îndelungă-răbdare pe proorocii care au grăit în numele Domnului” (Iacov 5,10),
îndeamnă Sfântul Iacov Ruda Domnului.*

Iubiți frați întru Hristos,

Credincioși Creștini și pelerini,

Harul Sfântului Duh ne-a adunat pe toți astăzi în această Sfântă Mănăstire a Proorocului Elisei ca să prăznuim cinstita lui pomenire și să mulțumim Domnului Dumnezeuului nostru „Care a dat pe unii apostoli, pe alții prooroci, pe alții evangheliști, pe alții păstori și învățători, spre desăvârșirea sfinților la lucrul slujirii, la zidirea trupului lui Hristos” (Efeseni 4, 11-12).

„Unii dintre prooroci L-au vestit mai înainte pe Hristos prin cuvânt, alții L-au arătat prin fapte. Cei care L-au vestit prin cuvânt sunt Isaia, Ieremia, Iezechiel și cei doisprezece prooroci împreună cu ei. Iar prin fapte L-au arătat pe Ilie Tesviteanul și Elisei, ucenicul lui”, spune Episcopul Vasile al Seleucie.

Cu adevărat, Elisei s-a distins ca una dintre cele mai însemnate persoane din istoria sfântă. Acesta a fost chemat la vrednicia de prooroc, fiind uns la porunca lui Dumnezeu de către Proorocul Ilie ca urmaș al lui (Cf. 3 Regi 19,16). Proorocul Ilie l-a găsit pe Elisei care își ara ogorul și l-a chemat să-l urmeze, aruncând peste el mantia sa (3 Regi 19, 19-20). Acest gest simboliza chemarea lui Elisei la vrednicia de prooroc și faptul că a primit de aici putere și dumnezeiască autoritate. Iar prin mantia Proorocului Ilie,

Elisei a despărțit apele Iordanului de o parte și de alta și a trecut de partea cealaltă. Din acest fapt „fiii proorocilor” au recunoscut în Elisei duhul învățătorului său, Ilie, și i s-au închinat până la pământ (Cf. 4 Regi 2, 7; 4 Regi 2, 13-15). Lucrarea profetică a purtătorului de duh Elisei este strâns legată de fapte nemaivăzute și de felurite minuni pe care le menționează sfântul scriitor al Cărților Regilor. Prin puterea dumnezeiască făcătoare de minuni ce lucra în el, a transformat apele sărate în izvor cu apă bună de băut în această regiune a orașului nostru Ierihon (Cf. 4 Regi 2, 19-22), a înmulțit uleiul văduvei sărace ca să o izbăvească de datorii grele (Cf. 4 Regi 4, 1-6), l-a înviat pe fiul femeii sunamitence care l-a găzduit (Cf. 4 Regi 4, 18-37), l-a vindecat de lepră pe Neeman, căpetenia oștirii regelui Siriei (Cf. 4 Regi 5, 1-14) și, după moartea lui, un mort a fost înviat după ce a fost așezat în mormântul Proorocului și s-a atins de osemintele lui (Cf. 4 Regi 13, 20-21).

Trebuie menționat faptul că Domnul nostru Iisus Hristos îl pomenește pe Proorocul Elisei în fragmentul evanghelic citit astăzi: „Mulți leproși erau în Israel în zilele proorocului Elisei, dar nici unul dintre ei nu s-a curățat decât Neeman sirianul”. Cu alte cuvinte, lucrarea proorocilor și, mai ales, a lui Ilie și a lui Elisei, s-a adevărit în Persoana Fiului lui Dumnezeu, Iisus Hristos, după cum explică Sfântul Chiril al Alexandriei. Acest adevăr îl mărturisește și Psalmistul zicând: „Nu vă atingeți de unșii Mei și nu vicleniți împotriva profeților Mei” (Psalmul 104,15).

Sfinții Prooroci, precum și dreptii din Vechiul Testament, erau unși de către Domnul, pentru că erau închinați Lui și inspirați de El. Aceștia au fost chemați de Dumnezeu ca să slujească tainei dumnezeieștii Iconomii celei din veac ascunse în Dumnezeu (Cf. Efeseni 3,9), după cum propovăduiește dumnezeiescul Pavel.

Această dumnezeiască chemare a slujirii tainei celei ascunse în Dumnezeu a primit-o și Proorocul nostru Elisei cel prăznuit

astăzi. Să-l ascultăm pe sfântul scriitor al Cărții Regilor: „Intrând Elisei în casă, a văzut copilul mort, întins în patul său. Și după ce a intrat, a încuiat ușa după sine și s-a rugat Domnului. Apoi s-a ridicat și s-a culcat peste copil și și-a pus buzele sale pe buzele lui și ochii săi pe ochii lui și palmele sale pe palmele lui și s-a întins pe el și a încălzit trupul copilului. Sculându-se apoi Elisei, s-a plimbat prin foișor înainte și înapoi. După aceea s-a dus și s-a întins iar peste copil de șapte ori și și-a deschis copilul ochii” (4 Regi 4, 32-35).

În acest fel în care Elisei l-a înviat pe fiul femeii sunamitence, Vasile al Seleucieii distinge o preînchipuire a întrupării Fiului și Cuvântului lui Dumnezeu. De aceea afirmă: „Elisei este chip al lui Hristos”.

Cu adevărat strălucitul Elisei este chip al lui Hristos pentru că, după cum spune imnograful lui: „Darul Sfântului Duh și-a aflat odihnă și s-a sălășluit îndestulat întru tine, Elisee pururea pomenite”. Darul îndestulat al Sfântului Duh cel sălășluit în Elisei nu este altul decât cel al Duhului lui Hristos. Acest Duh Sfânt, după cum propovăduiește înțeleptul Pavel, „vine în ajutor slăbiciunii noastre (...) și Se roagă pentru noi cu suspine negrăite” (Romani 8,26) pentru sporirea noastră duhovnicească și pentru mântuirea noastră.

Cuvântul proorocesc și făcător de minuni al purtătorului de Dumnezeu Elisei primea putere din lucrarea Sfântului Duh. Aceasta înseamnă că Sfântul Duh Se odihnește în inimile celor care duc viață de virtuți și își păstrează inima curată, potrivit spuselor psalmistului: „Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și duh drept înnoiește întru cele dinăuntru ale mele” (Psalmul 50,12).

De aceea și noi, iubiții mei frați, să-l rugăm pe dumnezeiescul Prooroc Elisei care are îndrăzneală la Dumnezeu ca, împreună cu Preabinecuvântata Stăpâna noastră Născătoare de Dumnezeu și pururea Fecioara Maria, dar și împreună cu

Sfântul Părintele nostru Metodie Arhiepiscopul Constantinopolului, cel de asemenea prăznuit astăzi, să mijlocească pentru sufletele noastre și pentru pacea Țării Sfinte și a întregii lumi. Amin. La mulți ani!

După Sfânta Liturghie, Egumenul Mănăstirii, Arhimandritul Filumen, a oferit o tratație.

La amiază s-a oferit masa de către Consiliul Central al Comunității din Ierihon într-un restaurant din oraș.

Din partea Secretariatului General

SĂRBĂTOAREA SFÂNTULUI ONUFRIE LA PATRIARHIE

Duminică, 12/25 iunie 2023, Patriarhia l-a prăznuit pe părintele nostru între sfinți Onufrie Egipteanul.

La această sărbătoare, Biserica pomenește faptul că Sfântul Onufrie a trăit în cele mai aspre nevoințe monahale anahoretice în Egipt, după exemplul proorocului Ilie și al Sfântului Ioan Botezătorul. Sfântul Pafnutie i-a găsit trupul mort și l-a îngropat.

Acest praznic a fost sărbătorit la Sfânta Mănăstire închinată lui, vizavi de scăldătoarea Siloamului, pe țarina olarului care a fost cumpărată de farisei „pentru îngroparea străinilor” (Matei 27, 7-8), cu cei treizeci de arginți pe care Iuda i-a dat înapoi (Matei 27,3-6).

În interiorul și în jurul mănăstirii există morminte sculptate în stâncă. Unul dintre ele aparține primului Patriarh al Ierusalimului, Sfântul Iuvenalie, în timpul căruia Biserica

Ierusalimului a fost declarată Patriarhie în anul 451 d.Hr.

La biserica acestei mănăstiri, Sfânta Liturghie a fost oficiată de Preafericitul Părinte al nostru și Patriarh al Ierusalimului, Teofil, avându-i drept împreună-slujitori pe ÎPS Mitropolit Isihie al Kapitoliadei și Arhiepiscopii Aristarh al Constantinei și Macarie al Qatarului, ieromonahii Sfântului Mormânt și preoții din Sfânta Mitropolie de Patra, Arhidiaconul Marcu și Ierodiaconul Dositeu. La slujbă au participat consulul general al Greciei la Ierusalim, domnul Evangelos Vlioras, și pelerini.

Înainte de Sfânta Împărtășanie, Preafericirea Sa a ținut următoarea predică:

„Părinte, cugetătorule de Dumnezeu Onufrie, depărtându-te pe sineți de tulburarea cea lumească, te-ai ridicat către săvârșirea cea mai presus de lume și, dorind însuși izvorul bunătăților, ai ajuns la însăși dorirea cea adevărată. Cu ale cărei străluciri luminându-te, răpește-ne pe noi din întunericul păcatului, cu rugăciunile tale, fericite”.

Iubiți frați în Hristos,

Credincioși Creștini și pelerini,

Lumina cugetătoare și cerească, adică Duhul Sfânt Care a luminat ochii inimii Cuviosului Părintelui nostru Onufrie Egipteanul, ne-a adunat pe toți în Sfânta Mănăstire ce îi poartă numele, în acest loc biblic al Țarinii Olarului, numit „Țarina Sângelui până în ziua de astăzi” (Matei 27,7-8), ca să prăznuim cinstita lui pomenire în curăție și adevăr (Cf. 1 Corinteni 5,8).

Spunem aceasta pentru că scopul sărbătorilor Sfintei noastre Biserici este a da cinste celor care s-au lepădat de sine, și-au luat crucea și L-au urmat pe Hristos, dar și a arăta credincioșilor virtuțile Sfinților spre imitare.

Un astfel de următor adevărat al lui Hristos s-a arătat și Cuviosul Părintele nostru Onufrie care, auzind de viața Proorocului Ilie și a Sfântului Ioan Botezătorul, s-a retras în adâncul pustiului, căutând să primească binecuvântare de la Sfinții pustnici a căror arzătoare dorință era a se muta în cetatea cerească, netrecătoare, după cum propovăduiește dumnezeiescul Pavel: „Căci nu avem aici cetate stătătoare, ci o căutăm pe aceea ce va să fie” (Evrei 13, 14).

Această puternică dorire a cuprins și sufletul Părintelui nostru Onufrie, după cum exclamă și Psalmistul: „Gura mea am deschis și am aflat că de poruncile Tale am dorit. Caută spre mine și mă miluiește, după judecata Ta față de cei ce iubesc numele Tău” (Psalmul 118, 131-132).

În această dorire puternică și dragoste curată a sa pentru Hristos, Cuviosul Onufrie L-a avut împreună-lucrător pe Dumnezeu Tatăl, după cum ne încredințează dumnezeiescul Pavel zicând: „Știm că Dumnezeu toate le lucrează spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu, al celor care sunt chemați după intenție” (Romani 8,28).

Explicând acest cuvânt al lui Pavel, „al celor care sunt chemați după intenție”, Sfântul Chiril al Alexandriei spune: „după intenție înseamnă după voie. Sunt chemați după voia Celui Care i-a chemat, precum și a lor”.

Aceste două chemări sau, mai bine zis, aceste două voințe le-a împreunat în sine Părintele nostru Onufrie. Și aceasta pentru că Sfântul Onufrie L-a iubit pe Domnul Dumnezeuul lui cu toată inima, cu tot sufletul și cu tot cugetul lui” (Cf. Matei 22,37), potrivit îndemnului lui Hristos.

Puterea covârșitoare a dragostei către Dumnezeu o evidențiază minunat și iconograful Sfântului Onufrie zicând: „O, lumină preastrălucită a dragostei! O, capul tuturor bunătăților! Care pururea umple cetele cerești de veselie și de har, care locuiești împreună cu sfinții tăi, cu patriarhii, cu

proorociei, cu apostolii și cuvioșii, pentru ale căror rugăciuni dăruiește-ne și nouă dar ca împreună să cântăm lui Dumnezeu: Aliluia!”

De Dumnezeu cugetătorul Onufrie, a cărui cinstită pomenire o prăznuim astăzi, strălucește ca o lumină în lumea contemporană a apostaziei și a fărâdelegii, dominată de dezordine. Strălucește ca o lumină pentru că el s-a retras din lumea confuziei și a trăit în pustii și în munți, îmbrăcându-Se în Hristos și ascultând mereu glasul dumnezeiescului Pavel: „cetatea noastră este în ceruri de unde și așteptăm Mântuitor, pe Domnul Iisus Hristos” (Filipeni 3,20). De aceea „nu vă împovărați cu nici o grijă. Ci întru toate, prin închinăciune și prin rugă cu mulțumire, cererile voastre să fie arătate lui Dumnezeu” (Filipeni 4,6).

Explicând aceste cuvinte ale dumnezeiescului Pavel, Ecumenie spune: „Nu vă împovărați cu nici o grijă, nu vă gândiți la nimic, nici la ocara vrăjmașilor, nici la întristarea voastră”. Cu alte cuvinte, iubiții mei frați, trebuie să avem atâta încredere în dumnezeiasca pronie, încât cugetul și inima noastră să fie libere de orice neliniște și îngrijorare față de toate nevoile noastre. Trebuie să punem sinele nostru în seama lui Dumnezeu într-o asemenea măsură încât să păstrăm netulburată pacea și liniștea inimilor noastre. Spune înțeleptul Pavel: „Socotesc că pătimirile vremii de acum nu sunt vrednice de slava care ni se va descoperi” (Romani 8,18).

Tocmai această vedere a slavei dumnezeiești o izbândit-o Părintele nostru Onufrie de Dumnezeu purtătorul, dobândind astfel îndrăzneală către Dumnezeu.

De aceea și noi, care cinstim sfânta lui pomenire, să-l rugăm ca, împreună cu Preabinecuvântata Stăpâna noastră Născătoarea de Dumnezeu și pururea Fecioara Maria și cu Sfântul Părintele nostru Petru din Athos, să mijlocească la Domnul Dumnezeu nostru pentru sufletele noastre și pentru pacea regiunii noastre și a întregii lumi. Amin. La mulți ani!

După Sfânta Liturghie s-a făcut o procesiune la mormintele întemeietorilor Mănăstirii, s-a săvârșit parastasul pentru Monahia Serafima și s-a citit rugăciunea de binecuvântare a roadelor.

La final, Egumena Paisia, cea care a restaurat Mănăstirea, a oferit o tratație Preafericirii Sale și credincioșilor.

Din partea Secretariatului General

SLUJBA DE ÎNMORMÂNTARE A BINECUVÂNTATULUI ARHIMANDRIT FILOTEU DIN FRĂȚIA SFÂNTULUI MORMÂNT

Sâmbătă, 11/24 iunie 2023, la ora 11, a avut loc slujba de înmormântare pentru odihna sufletului binecredinciosului Arhimandrit Philotheos Vardakis din Frăția Sfântului Mormânt, care a slujit ca vicar episcopal în Provincia Acre – Ptolemaida din Israelul de Nord și care a adormit întru Domnul în seara zilei de joi, 9/22 iunie 2023, după ce a căzut de pe o schelă în timp ce repara zidul Sfintei Biserici Sfântul Gheorghe din Acre.

Slujba de înmormântare a fost condusă de Preafericitul Părinte al nostru și Patriarh al Ierusalimului Teofil, care a slujit împreună cu Ierarhi și ieromonahi de la Sfântul Mormânt, în prezența Consulului General al Greciei la Ierusalim, domnul Evangelos Vlioras, a credincioșilor din Ierusalim și a preoților ortodocși greci de limbă arabă și a poporului credincios, care a venit din comunele din regiunea Acre.

Necrologul a fost rostit de către Părintele Secretar General, ÎPS Arhiepiscop Aristarh al Constantinei, după cum urmează:

Plecarea bruscă și violentă la Domnul a iubitului nostru frate Arhimandritul Filotei, vicar ierarhic al Mitropoliei de Ptolemaida – Acre, ne-a adunat în doliu pentru săvârșirea slujbei sale de înmormântare. Stăm în lacrimi în fața trupului său neînsuflețit, așa cum Domnul a stat în lacrimi în fața mormântului prietenului său Lazăr, mort de patru zile, pe care l-a înviat din morți. Sufletul nostru este cuprins de frică și de lașitate în fața tainei morții, dar niciodată de deznădejde, căci și Domnul nostru s-a temut înainte de moartea Sa pe cruce și L-a rugat pe Tatăl: „De este cu putință, să treacă de la El paharul acesta”. Lașitatea în fața morții este una dintre patimile omenești de neeradicat, la care Domnul a încuviințat, întrupându-se pentru mântuirea noastră. Înconjurând trupul mort al iubitului nostru frate, suntem „trști pentru despărțire” și auzim cuvintele imnografului: „Mă întristez și plâng când mă gândesc la moarte”.

Totuși, contemplând aceste lucruri ca oameni, nu pierdem din vedere faptul că moartea a fost răscumpărată prin moarte, și anume moartea pe cruce a Fiului lui Dumnezeu, Dumnezeul-om Iisus Hristos. Domnul nostru a acceptat de bunăvoie moartea și, prin moartea Sa, a răscumpărat moartea noastră. El a murit ca om și a înviat ca Dumnezeu-om. Viața a răsărit din mormânt, mormântul a strălucit de viață. În puterea și lumina Învierii lui Hristos, moartea este doar separarea sufletului de trup. Este somn. Moartea este somnul celor care dorm în nădejdea învierii. Așa cum spune Sfânta Scriptură: „cei din morminte vor auzi glasul Lui”. Cei care cred în Hristos trec la viața veșnică în suflet și în duh și se bucură de bucuria lucrărilor necreate ale Sfintei Treimi.

Mișcat de această credință, iubitul nostru frate răposat, născut în 1962, a părăsit orașul natal Charakas, Monofatsiou, Heraklion, din Creta, la vârsta de doisprezece ani și a venit în Țara Sfântă, în Patriarhia Ierusalimului. A studiat la

Școala Preoțească de pe Sfântul Sion cu o grijă și o conduită excelentă și demnă de laudă – vorbitorul l-a avut ca elev timp de șase ani. După absolvire, a acceptat schema monahală în 1979 și s-a alăturat Frăției Sfântului Mormânt. A slujit inițial ca diacon și apoi ca ieromonah în diferite slujbe care i-au fost încredințate, cum ar fi cea de egumen de Beit Jalla, egumen al Sfintei Mănăstiri a Sfântului Haralambie, egumen la Hozeva și egumen la Haifa. A fost trimis de Patriarhie pentru studii teologice la Belgrad și, după ce s-a transferat la alte universități, a absolvit Școala Teologică a Universității din Salonic.

În anii 2001 și 2002 a fost reprezentant patriarhal al Mitropoliei de Ptolemaida – Akris, iar din anul 2003 până la moartea sa a fost vicar al acestei mitropolii, având sub responsabilitatea sa duhovnicească și pastorală douăsprezece comune: Acre, Abelin, Sakhnin, Kufr – Yasif, Kufr Smea, Rame, Pkea, Sfaamer, Baane, Zdeide, Tarshiha și Maker. În aceste comune a dezvoltat, în consultare cu Patriarhia, timp de peste douăzeci de ani, o remarcabilă și lăudată lucrare pastorală de cateheză duhovnicească ortodoxă și o lucrare excelentă de predare a muzicii bizantine de către un grup de cântăreți și cântărețe bizantine, aducând smerenie și pocăință în sufletelor credincioșilor în liturghiile patriarhale de la Tabor, Nazaret și altele. A fost apreciat și iubit de toți.

Principala sa preocupare a fost demnitatea casei lui Dumnezeu și de aceea ne putem ruga pentru el spunând: „Sfințește-i, Doamne, pe cei ce iubesc vrednicia casei tale”. În această lucrare, a fost întrerupt prematur de moarte, când a căzut accidental de pe schela de pe care construia cu propriile sale mâini zidul Sfintei Biserici Sfântul Gheorghe din Acre. Întrebându-mă de ce i s-a întâmplat așa ceva, am spus că „nebănuite sunt căile Domnului”. Numai Domnul știe!

Cu toate acestea, am găsit mângâiere amintindu-ne că în anul 1979, Arhimandritul Modest și-a găsit moartea, chiar după ce a salvat un pelerin în timpul pelerinajului de Bobotează, în

râul Iordan. În anul 1990, egumenul Sfintei Mănăstiri Hozeva, Arhimandritul Antonie, în timp ce repara nartexul bisericii, și-a găsit moartea din cauza unei alunecări de pietre care l-a acoperit. Sfântul Atanasie Athonitul și-a găsit moartea, împreună cu alți călugări, sub cupola prăbușită a catoliconului Mănăstirii Marea Lavră, pe care urcase pentru a o inspecta.

Comemorând cu vrednicie faptele sale bune în cadrul slujbei de înmormântare de astăzi, îl rugăm pe Preaînaltul să îl ia în seamă și să îl ierte ca pe un om care a păcătuțit cu voie sau fără de voie și să îi așeze sufletul printre cei credincioși și drepti în Rai. Amin”.

Defunctul a fost însoțit de ÎPS Arhiepiscopii Teofan al Gerassei și Macarie al Qatarului, și de toți cei prezenți la slujbă la locul înmormântării sale în Cimitirul de pe Sfântul Sion.

Veșnica lui pomenire!

Din partea Secretariatului-General